

Wandelverhalen

Ik liep eens in de buurt van Mol, toen mij een wat oudere wielrenner tegemoet kwam. Nadat we elkaar genaderd waren, groette hij me vriendelijk en ik groette terug. Even later kwam hij van de andere kant en toen hij me passeerde vroeg hij hoe laat het was. Ik raadpleegde mijn horloge en gaf hem de tijd. Daarop vervolgden we beide onze weg. Toen ik, nog iets later, arriveerde in het gehucht Hessie, ging ik het plaatselijke café binnen om even te rusten met een kopje koffie. Ik ging aan één van de twee tafeltjes zitten en ontwaarde aan het andere de wielrenner van zojuist. Hij maakte meteen van de gelegenheid gebruik om een gesprek te beginnen en van lieverlee ontaardde het in een levensverhaal, zoals oudere mensen dat soms ongegêneerd doen. Hij wekte daarbij de indruk dat het hem niet had meegezeten in het leven en hij leek een beetje verbitterd. Juist toen ik besloot om zo beleefd mogelijk op te stappen, kwam hij op de proppen met het verhaal dat hij wielrenner was geweest. "Maar", voegde hij er bitter aan toe, "Als ge geen Eddie Merckx zijt, zijn de mensen u weer snel vergeten."

Ik begon het nu interessant te vinden en vroeg hem of hij ook grote koersen gereden had.

"Ja", antwoordde hij.

"De Ronde van Vlaanderen?"

"Ja."

"De Tour de France?"

"Ja."

"Ook wel eens iets gewonnen?"

"Ja, veel gewonnen."

Nu werd ik echt nieuwsgierig: "Mag ik u vragen naar uw naam?"

"Van Geneugden", antwoordde hij, "Martin Van Geneugden."

'Nooit van gehoord', dacht ik 'n beetje teleurgesteld, maar wilde dat natuurlijk niet zeggen. Mijn belangstelling begon langzaam te wijken en het gesprek bloedde dood. Ik stapte op en vervolgde mijn wandeling.

Thuis gekomen hernieuwde zich mijn nieuwsgierigheid. Ik besloot zijn naam in te typen in de zoekmachine en dat resulteerde in meer dan 2.000 hits. Toen ik een baby en een kleuter was, bleek hij grote wedstrijden te hebben gewonnen, waaronder étappes in de Tour de France... En het leek zo'n gewone man.

Ik denk nog dikwijls aan deze ontmoeting. Het verhaal bracht mij destijds op het idee om de ontmoetingen op mijn wandelingen op te tekenen. Uiteindelijk gaf ik deze site zijn naam met deze gebeurtenis in mijn achterhoofd.

Ontmoetingen zijn talrijk. Onderweg kom je mensen tegen in allerlei soorten en maten, maar die leveren niet altijd interessante verhalen op. Soms doen ze dat dan weer wel, maar ontbreekt de tijd om het verhaal uit te werken. Hoe dan ook, een site die enkel aan verhalen is gewijd, zit er voor mij voorlopig niet in. Om die reden gebruik ik deze site ook om mijn wandelingen met mijn goede vriend Peter en mijn vriend Joep te documenteren.